

Gohial – zastávka č. 4

Gohialem je nazýván velký balvan ležící v lese východně od obce Podolí. Na kameni je vyryt letopočet 1785, kříž, lebka s hnáty a jméno GOHIAL. Podle pověsti kámen spadl na kameníka Gohiala, který pod ním dosud leží zavalen. Balvan je rulový s výraznými zrny křemene, živce a šupinkami slíd.

Gohialův kámen – co praví pověst?

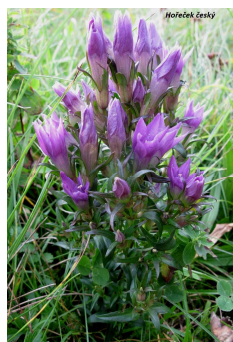

Pověst vypráví, že Gohial žil v roce 1785 v Podolí. Ve volných chvílích se nejradši oháněl kladivem a majzlíkem. Chtěl se stát umělcem mrzelo ho, že se mu jeho otec vysmíval. Jednoho dne dostal nápad, že Josefu II. udělá pomník. Když měl hotovy nákresy, šel se svým bratrem do lesa, kde se tyčilo mnoho velkých balvanů. Jeden z nich se mu obzvláště líbil. Hned se s bratrem opřel o kámen, ale byl na ně příliš těžký. Ještě několikrát zabrali ze všech sil, ale kámen se ani nepohnul. Gohial navrhl, že si odpočine a šel si upravit své budoucí pracoviště. Jeho bratr seběhl k potoku, ještě ani nesmočil ruce, když ho upoutal ohromný rachot. Ten obrovský balvan se dal do pohybu a řítit se na Gohiala. Kámen ho přimáčkl k zemi, zcela ho zavalil a zůstal stát na místě, kde ho Gohial chtěl mít. Nešťastný mládenec zůstal pochován pod balvanem. Jeho bratr se chopil náradí a do skály vytesal symboly na Gohialovu památku.

Tradiční suchá pastvina:

Příchozí od Radešína postupoval okrajem mezofilní louky, která se rozprostírá od řeky Bobrůvky nad silnicí až k Horní Bobrové. Tato louka byla před válkou využívána jako pastvina, dodnes se zde udržely malé zbytky původní vegetace. Pravidelné vypásání dobyt看em svědčilo **mateřídoušce, smolníčce, jestřábníku chlupáčku, pomněnce tuhého, mochně sedmilisté, dvouzubci poléhavému, kručince barvířské, rozrazilu Dilléniovu, lomikamenu cibulkatému, světlíku tuhému nebo seselu ročnímu**. Nejcennější původní společenstva zde rostou už jen na několika místech (např. 49°28'56.392"N, 16°5'39.609"E a 49°28'54.307"N, 16°6'1.432"E - *GPS souřadnice*). Historicky je doložený výskyt **hořečku českého**. Za současného způsobu hospodaření se však původní charakter pastviny rychle vytrácí a hodnotná společenstva mizí (zalesňování, zarůstání vysokými travami, chybí pastva). V létě 2010 jsme zde hořeček český již hledali marně.

Hořeček český:

Mochna sedmilitá:

Vydra říční (*Lutra lutra* L.)

Vydra je energická a hravá lasicovitá šelma.

Je velmi dobře přizpůsobena prostředí ve kterém žije. Její smyslové orgány (zrak, čich a sluch) jsou umístěny v jedné rovině, to jí pomůže zjistit co se děje nad hladinou, aniž by vystrčila velkou část hlavy. Tvar jejího těla ji předurčuje k tomu, že je výborný plavec. Při pohybu ve vodě ji pomáhá i hladká srst, blány mezi prsty a široký ocas, který slouží jako velmi dobré kormidlo. Jako jeden z mála živočichů trávících většinu času ve vodě nemá vydra velkou tukovou vrstvu, která by ji chránila před chladem. K tomu jí slouží její extrémně hustá srst, o kterou vydra náležitě pečuje. Je to na slovo vzatý rybář a neustále se pohybuje ve vodě. Ryby napadá odspodu, chytá je do ostrých špičatých zubů a vytahuje je na břeh. Vydra často loví staré a nemocné jedince a tím eliminuje šíření různých nemocí. Na jedno nadechnutí vydrží pod vodou 6 až 7 minut, přičemž může uplavat až 400 m.

Vydrí loviště je asi 12 až 18 km po hlavním toku a 45 km na vedlejších přítocích. Má ráda klidné zarostlé břehy potoků, řek nebo rybníků.

Vydra žije nočním životem. V přírodě ji spatříte jen zřídka, ale můžete po ní najít zbytky ryb nebo uklouzaný břeh, na kterém dovádí jako malé děti na klouzačce.

Vydry nemají žádnou stanovenou dobu námluv. Uvnitř území jednoho samce žijí zpravidla dvě samice, které samec v době, kdy jsou připravené k páření střídavě navštěvuje. Vydrí máma rodí ve své noře, kterou si vyhloubí v kořenech stromů, nebo zabere opuštěnou noru třeba po králíkovi. V jednom vrhu bývají zpravidla 2 až 3 po narození slepá mláďata. V prvních týdnech života jsou mláďata plně závislá na mateřském mléku. Samice pečuje o mláďata sama. Mláďata se osamostatňují asi v jednom roce, kdy je matka odhání a ona jsou pak nucena obsadit svá vlastní teritoria.

Během 20. století byl zaznamenán až drastický pokles volně žijících vyder díky jejich náchylnosti na vodu znečištěnou jedovatými látkami, nenávisti rybářů a rybníkářů, ale svůj podíl na tom jistě má i ilegální lov pro vysoce ceněnou kožešinu a ztráta přirozeného biomu. V České republice je v současné době vyhodnocena jako kriticky ohrožený druh.

Výr velký (*Bubo bubo*)

Cítíte-li v zádech soustředěný pohled cizích očí, možná jste právě neunikli pozornosti majestátného **výra**. Výr velký je naše největší sova.

Tito ptáci žijí tam, kde nejsou pronásledováni člověkem, kde není krajina překřížena elektrickými dráty a je zároveň dostatek potravy a skalních stěn s místy pro hnízda. Ve střední Evropě není takových oblastí mnoho, a proto patří „orlí sova“ k nejzácnějším a nejvíce ohroženým druhům ptáků (je zvláště chráněným druhem). V ČR jsou jeho stavy odhadnuty na 600 - 1 000 párů.

Přes den se skrývá na skalách nebo na starých stromech, večer vylétá lovit do otevřené krajiny. Jeho hnízdem je jen mělká jamka na zemi nebo na skalním útesu, někdy však obsazuje i stará hnízda dravců. Nevyhýbá se ani blízkosti lidských sídlišť, někdy hnízdí i v používaných lomech (např. nedaleký lom Mirošov). Při lovu drobných savců nebo ptáků se orientuje především sluchem.

Upozornění:

Chůze mimo značenou stezku a šplhání po skalních útvarech je vzhledem k riziku sesuvu možné jen na vlastní nebezpečí!

GOHIAL'S STONE

The big stone, which you are standing in front of , is called Gohial. According to legend, the stone overwhelmed a stonecutter Gohial, who is buried under this stone up to the present day .

Gohial

Der riesige Stein, vor dem Sie sich gerade befinden,wird Gohial genannt.Der Legende zufolge fiel dieser Stein auf den Steinarbeiter Gohial, der bis heute unter ihm begraben liegt.

Tuto tabuli zpracovali: Lucie Fialová, Kamila Cermanová, Andrea Sokolová, Lukáš Měšťan, Tomáš Straka, pod vedením pana učitele Tomáše Šindlera.

Další informace k této tabuli: www.zsbobrova.eu (sekce „předměty – projekty“ a „pro veřejnost“) a www.mestysbobrova.cz.